

Ugodi Harangszó

2013. DECEMBER, KARÁCSONY HAVA

Az Ugodi Római Katolikus Egyházközség értesítője

Kedves Ugodi Testvérek!

Napjainkban a karácsonyi hangulat megteremtéséhez elengedhetetlen a feldíszített fenyőfa, a karácsonyfa jelenléte. Mindenütt, otthonainkban, a templomokban, hivatalokban, tereken, kirakatokban, plázákban találkozhatunk vele. Annyira hozzátartozik az ünnephez, hogy a karácsonyhoz kapcsolódó örömteli, szeretetteljes érzések egyetemes szimbólumává vált.

Mindezek ellenére nem ősrégi szokásról van szó, bár az előzmények (örökzöld ágak felaggatása a házakban a téli napforduló idején) már a kereszténység előtti időkben is megvoltak. Maga a karácsonyfa a 16. század közepén a katolikus betlehem protestáns ellentéteként jelent meg és csak a 19. században vált elfogadottá a katolikusok körében is.

A feldíszített örökzöld fa első említése egyébként Strasbourgból, 1605-ből származik, és egy utazó feljegyzéseiben található. Színes papírrózsákkal, almákkal, ostyával, cukorral és sárga üvegdarabokkal díszítették fel az asztalra helyezett fát. Magyarországra az 1820-as években Bécsből, illetve Németországból jutott el a karácsonyfa. A 19. század végén először városainkban épült be a karácsonyi szokásokba, az 1920-as évekre viszont már általánossá vált.

A keresztény hagyományban e fának örökzöldnek kell lennie és csillogó faként Krisztust kell az otthonokba vinnie. A hideg és sötét tél közepén meleget és fényt akar a világunkba hozni. A karácsonyfát a keresztények a paradicsom fájaként értelmezték, melyről az "élet gyümölcseit" szedik. Az élet gyümölcseit az alma és a dió jelképezik. Ezeket régóta akasztják a fára, de a különféle csillogó gömböket is, az édenkert egészének és teljességének szimbólumait. A fa ágain a kicsi gyertyák meghitt fénye is Jézusra, a Világ Világosságára utal. Modern korunkban ezt a fényt már szinte mindenütt elektromos fényfüzérek izzói vagy LED-ek adják.

A ragyogó karácsonyfa annak képe, hogy Jézus Krisztus születése által bennünk az élet örökre győzedelmeskedik, nem engedi a tél hidegét és a nemzedékek egymás elleni harcát győzedelmeskedni. A karácsonyi fenyőágak sajátos illatot árasztanak. Amikor ezt megérezzük, sokunkban gyermekkorunk karácsonyi érzései jönnek elő. És előtör a sejtés, hogy házunk, szobám Krisztus születése által más lett, közel jött hozzám az Isten, házamban, szobámban lakozik. Közelsége az otthon, a védettség, a gyengédség, a szeretet illatát árasztja. Nem nosztalgia az, ami ezzel a karácsonyi illattal felfelé száll, hanem annak sejtelme, hogy Isten, a Titok maga lakozik közöttünk. A fenyőfában az erdő valóságát, igen, a természet és az egész teremtett világ valóságát helyezzük otthonunkba. A feldíszített fa a Jézus Krisztusban megtestesült Isten fontos voná-

sát fejezi ki. Az egész teremtett világ megváltozik, ha abban az Isten maga alászáll. Kibontakozik tehát számunkra a karácsonyfa titka és üzenete Krisztussal, és elsikkad, szinte értelmét veszíti Krisztus nélkül.

De így van ez magával az ünneppel is. Krisztus nélkül a karácsony édeskés, csöpögős díszlettel a háttérben megrendezett egy-két napig tartó önbecsapó illúzió a szeretetről, amely gyorsan el is illan. Ha Krisztus ott lehet az ünnepünkben, ha magát a "születésnapost" nem zárjuk ki onnan, a szeretet ünnepe egészen más tud lenni. A karácsony üzenete Istennek az emberek iránti állandó szeretetét hozza el Jézus által. Így tekintsünk a jászolban fekvő gyermekre, az igaz szeretet későbbi nagy tanítójára. Ezen gondolatokkal kívánok minden kedves olvasónknak lelkiekben is igényes, boldog karácsonyt és áldott új esztendőt!

Tornavölgyi Krisztián plébános

Zarándokút 2013 Párizs – Versailles

Egy szép nyárvégi hajnalban, szeptember 9-én gyülekeztünk a Plébánia előtt. Örömmel üdvözöltük egymást, hiszen sok ismerős arc volt, akik a tavalyi római zarándokúton is részt vettek. Most 40-en indultunk el Franciaország felé.

Hegyeshalomnál léptük át a határt, majd Ausztrián és Németországon keresztül érkeztünk meg Strasbourg környékére, ahol első éjszaka megszálltunk. Idegenvezetőnk végig hasznos információkkal látott el bennünket.

Másnap Elzász-Lotharingiába indultunk, úti célunk Reims, a királykoronázó város volt. Megtekintettük a híres „Angyalok katedrálisát”, és megkerestük a kedvesen, barátságosan mosolygó angyal szobrát. (A „reimsi angyal” mosolya Mona Lisáéval vetekszik, olyan titokzatos, földöntúli és mégis emberi.)

A katedrális belsejében rengeteg a szobor, ehhez fogható kevés van a világon. A színes üvegablakok egy része még a XIII. századból származik.

Ezután Párizsba, Franciaország fővárosába indultunk. PÁRIZS, a fény városa. Eszünkbe jutnak a csúcsíves székesegyházak, a gótika gyöngyszemei, fafaragásos ódon paloták képei, festők, művészek, tudósok. És a történelem, hiszen ez Nagy Károly és Jeanne d’Arc, az orleansi szűz, Voltaire, Rousseau, Pascal, Villon és Moliére országa. A mi Liszt Ferencünk és Ady Endrénk is sok időzött itt.

A Montmartre-on (Mártírok hegye) felkapaszkodtunk sok-sok lépcsőn a Sacre Coeur (Szent Szív) templomhoz, ahol Krisztián atya első ízben celebrált szentmisét. 1980 nyarán itt imádkozott Boldog II. János Pál pápa is.

Innen a magasból megcsodáltuk Párizst, amit lehetetlen szavakkal elővarázsolni. (Victor Hugonak van igaza, amikor a Nyomorultakban így kiált fel: „Párizs a Kozmosz szinonimája!”)

A harmadik napunkat szentmisével kezdtük a Csodás Érem kápolnában. Itt található Labouré Szent Katalin romolhatatlan teste. Katalinnak a zárdában látomása volt: a földgömbön álló Szűz Mária képe, kezeitől a kegyelem fénye áradt lefelé. Párizs érseke áldását adta e csodás medálokra.

Társaink itt sok szép kegytárgyat vásároltak.

Ezután átsétáltunk Cité – szigetre, ahol a Sainte-Chapelle-t (Szent Kápolnát) és a Notre Dame-ot (Miasszonyunk) tekintettük meg. A Notre Dame a francia gótika remekműve. Hármas bejárata közül a középső a Végítélet kapuja, a baloldali bejárat neve: a Szűz kapuja, a jobboldali bejárat, Szent Anna kapuja őrzi a templom legrégibb faragványait.

Csodálatos panoráma tárul itt elénk: a székesegyház előtti tér, a Cité a Sainte Chapelle (ezt Szent Lajos építtette) magasba szökő kőcsipkéivel, a Szajna, amint átöleli a kis szigetet. A bal parton a Quartier Latin (latin negyed), az Invalidusok dómjának kupolája, ahol tisztelegtünk Napóleon egzotikus koporsója előtt.

Megtekintettük Párizs másik szimbólumát, az Eiffel-tornyot. (Öreg Hölgynek hívják ezt az 1889-ben készült monumentális építményt.) Amikor lifttel felmentünk, oly gyönyörű kép tárult elénk, hogy megérte a hosszú várakozást és fagyoskodást.

Vacsora után még hajókáztunk a Szajnán, gyönyörködtünk a kivilágított fővárosban, és az éjfélkor csillogó-villogó Eiffel-toronyban.

A negyedik napon kirándultunk Versailles-ba, amelynek világhírű kastélyát nem lehet kihagyni. Ez bizonyítéka a letűnt korok dicsőségének és a francia szépségkultusznak.

Versailles XIV. Lajos, a Napkirály és utódainak életében egészen a forradalomig a világhatalmi francia királyság messze földön híres központja volt. 1661-ben teszik le az alapkövét, majd tíz év alatt elkészül a nagy mű: tető alá hoznak egy kápolnát és megépül a Nagy-Trianon.

A hihetetlen arányú építkezési költségek miatt a Napkirályt életében és halála után is sokan bírálták – de a pazarló befektetett milliók igazán ma kamatoznak a turisták ideözönlésekor.

Néhány történelmi esemény: 1789-ben itt ül össze a Rendi Gyűlés.

- 1781-ben a Tükörteremben kiáltják ki a franciákat legyőző porosz seregek urát, I. Vilmost német császárrá;
- 1920. június 4-én írták alá a győztes hatalmak a békeszerződést Magyarországgal.

A parkban sétakocsikázás során néztük meg a nagy gonddal kialakított fás-bokros területet és szökőkutakat.

12 óra körül búcsút vettünk Versailles-tól és indultunk Strasbourgba. E környéken volt vacsora és szállás.

Utolsó napunk Strasbourgban indult; ez a Rajna völgyének egyik legvonzóbb nagyvárosa, Franciaország „rajnai kapuja”.

Itt volt a 3. szentmisénk Strasbourg büszkeségében, a katedrálisban. Ennek első meglepetése köveinek rózsaszínes árnyalata, majd megcsodálhattuk a magasba szökő hatalmas kőtestet, a gótikus csipkecsodákat, a finom arányokat, a fölfelé ívelés vonalait. A katedrális méretei a nagy német költőt, Goethet is lenyűgözték. Hiszen a torony a legmagasabb, amit a középkorban építettek: 142 méter.

Egy kis városnézés, ajándékvásárlás után az első napi útvonalon hazaindultunk. A buszon sokat beszélgettünk útitársainkkal, rendezgettük a sok-sok élményt, benyomást. Útközben több alkalommal imádkoztunk rózsafüzért (egyéni szándékra, a szíriai helyzetért…)
Megérkezésünk előtt megköszöntük Krisztián atyának ezt a szép kulturális és művészeti jellegű zarándoklatot – ő pedig az idegenvezetőnek, a sofőröknek és a szervezőknek a közreműködést.
Éjféltájban már otthon voltunk; szerencsés és nagyon kellemes utunk volt - és már gondolatban készülünk a jövő évi zarándokútra.

Szirákiné Polgár Éva

Még néhány kép az élménnyel teli zarándokútról:

Zárul földi pályám, immár sírba térek...

Az egyház év végi hálaadó imájában imádkozzuk majd Szilveszter estéjén: "Úgy érezzük, fölséges Istenünk, idő és örökkévalóság Ura, hogy számot kell adnunk erről az esztendőről, melynek végét ezer és ezer embertársunk el sem érte..." Ezen ezer és ezer embertársunk között ott vannak plébániánk hívei, családtagjaink, rokonaink, ismerőseink is, akik nem érhették meg az idei év végét. Most Róluk emlékezünk meg a feltámadás és az örök élet hitében és reményével.

2013-ban plébániánk területén a Római Katolikus Egyház temetési szertartása szerint a következő híveinktől vettünk búcsút:

+ Farkas Józsefné sz. Szabó Anna 85 é. (temetése: jan. 17.)
+ Soós József 94 é. (jan. 31.)
+ Vörös Gyula 83 é. (febr. 8.)
+ Sipos Istvánné sz. Esztergomi Éva 54 é. (febr. 14., Bakonytamási)
+ Mészáros József 67 é. (márc. 13.)
+ Horváth Ferencné sz. Ligmond Mária 75 é. / Homokbödöge (ápr. 3., Ugod)
+ Piller Kálmán Géza 74 é. (ápr. 20.)
+ Boldizsár Dezsőné sz. Varga Gizella 74 é. (ápr. 27.)
+ Cseke Bálintné sz. Becsei Margit 90 é. / Homokbödöge (jún. 8., Homokbödöge)
+ Gyimesi Ferencné sz. Schnellbach Veronika 86 é. (jún. 14.)
+ Havasi Károly 85 é. (jún. 20.)
+ Tóth Lajos 86 é. (jún. 21.)
+ Juhász Sándor 68 é. (aug. 2.)
+ Haraszti Lajos László 86 é. / Budapest (szept. 7.)
+ Varga Béláné sz. Soós Anna 59 é. (szept. 14.)
+ Szabó Józsefné sz.Tungli Rozália 77 é. okt. 3. (Gecse)
+ Nikodém Ernő 88 é. (nov. 9.)

A Szentírásban találunk utalást a holtakért végzett imára: "Szent és üdvös dolog a halottakért imádkozni, hogy feloldozást nyerjenek bűneiktől." (2 Makk 12, 46) A katolikusok legszentebb imája a szentmise, amely dicsérő és hálaadó, egyúttal kérő és engesztelő áldozat is. Szeretteink lelki üdvéért a halál, vagy a temetés első évfordulójához kapcsolódóan megemlékező gyászmisét lehet mondatni. A miseszándékokat bejegyeztetni általában a szerda délelőtti hivatali idő alatt (9-12 óráig), valamint a vasárnapi szentmisék után lehet a plébániahivatalban.

Halottainknak adjon az Úr örök nyugodalmat és az örök világosság fényeskedjék nekik! Nyugodjanak békességben!

" Óh Jézusom, mentsd meg a karácsonyt.
Nekünk már nincs hozzá erőnk.
Mi vásárolunk és rohanunk,
kis csomagokat készítünk,
karácsonyfákat díszítünk,
és énekeljük: "csendes éj"

De a titok,
Isten Fiának titka,
hogy emberré lett értünk,
gyakran csak szirupos érzelgés, dekoráció.

Segíts, hogy az útra visszatérjünk,
s elinduljunk megint.
Csak így lesznek az ajándékok
jeleivé a szeretetnek -
mint megannyi tükre a Te szeretetednek.
(Paul Roth)

Tisztelettel és szeretettel hívom és várom Önt és kedves Családját templomunkba, hogy közösen ünnepeljük Megváltónk születését!

Tájékoztatásul közlöm az ünnepi liturgiák időpontjait:

DEC. 24. kedd, szenteste:

23.30 óra: orgonamuzsika karácsony éjjelén

24 óra: éjféli szentmise

DEC. 25. szerda, KARÁCSONY, JÉZUS KRISZTUS SZÜLETÉSE:

8 óra: ünnepélyes nagymise

DEC. 26. csütörtök, karácsony másodnapja, Szent István első vértanú ünnepe:

8 óra: ünnepi szentmise

DEC. 29. vasárnap, a Szent Család ünnepe:

8 óra: ünnepi szentmise a családok megáldásával (hívjuk a szülőket gyermekeikkel együtt)

DEC. 31. kedd, Szent I. Szilveszter pápa emléknapja:

17 óra: hálaadás Istennek az esztendő utolsó napján

JAN. 1. szerda, Újév, Szűz Mária, Isten Anyja ünnepe:

8 óra: ünnepi szentmise, amelyen Isten áldását kérjük az előttünk álló esztendőre (ezt a szentmisét 17 órakor a homokbödögei Szent Imre templomban is megtartjuk)

Együttünneplésünk reményében:
Tornavölgyi Krisztián
plébános

UGODI HARANGSZÓ
Az ugodi Római Katolikus Egyházközség kiadványa
Felelős kiadó és szerkesztő: Tornavölgyi Krisztián plébános Tipográfia: Tóth Géza
Megjelenik évente két alkalommal